

OVERDENKING

DE BETEKENING VAN HET KRUIS

1 Korintiërs 1: 17 - 25

Ik ben immers niet door Christus gezonden om te dopen, maar om te verkondigen - en niet door middel van diepzinnige welsprekendheid, want dan zou het kruis van Christus van zijn kracht worden beroofd. (1 Korintiërs 1: 17)

Het kruis is niet meer weg te denken.

Ontelbare kerkgebouwen zijn voorzien van een toren met daarop een kruis.

Soms wordt een kruisje gedragen aan een kettinkje om de hals.

Je ziet mensen die “een kruisje slaan”. Dit laatste gebeurt zowel bij kerkelijke plechtigheden alsook bij sportevenementen.

Overal kom je het kruis tegen.

Het kruis - een veelzeggend teken. Maar wat zegt het ons nog?

Paulus waarschuwt ervoor om niet het kruis van Christus tot een holle klank te maken (NBG-vertaling); voor je het weet *zou het kruis van Christus van zijn kracht worden beroofd*.

Is dat misschien in onze tijd het geval?

Aan de ene kant is het kruis een symbool dat velen kennen. Het is een logo waar veel reclamemakers jaloers op zouden zijn. Zo'n herkenbaar en veelvuldig gebruikt beeldmerk.

Tegelijkertijd geeft het kruis aanleiding tot discussie.

Is dit wel een passend teken?

Immers het kruis staat op één lijn met de galg, de strop, het vuurpeloton, de elektrische stoel. Wie één van deze laatsten als beeldmerk gaat gebruiken plaatst daarmee toch automatisch zichzelf in een bepaalde hoek.

Anderen voeren aan dat de symboliek van het kruis een horizontale en verticale lijn die elkander snijden juist heel goed als verwijzing naar de relatie God en mens en de mensen onderling kan dienen.

Daar valt nog eindeloos over te debatteren.

Argumenten die dan in stelling worden gebracht laten zich gemakkelijk van het etiket “principiële” voorzien. Maar er zijn dan net zoveel

argumenten voor als tegen.

Aan de ene kant de lange geschiedenis van het kruisteken binnen het christendom.

Aan de andere kant recente gedetailleerde studies over de mensonterende kwelling die de dood aan een kruis teweegbracht.

Al vanuit de vroegste tijd van het christendom heeft het kruis uiteenlopende reacties opgeroepen.

In die tijd had het kruisteken nog niet de waarde als symbool zoals dat vanaf de vierde eeuw gegroeid is.

Van het begin af aan was er sprake van reacties die uiteenlopen van aanbidding tot verzet en ergernis.

Paulus schrijft daar al over in zijn eerste brief aan de gemeente te Korinthe.

Het kruis mag niet van zijn kracht worden beroofd.

Het kruis moet ook meer dan een symbool blijven.

Kruis en Christus horen bij elkaar. Zij moeten in één adem genoemd worden, verkondigd worden.

Binnenkort gedenken wij Goede Vrijdag en vieren we Pasen.

Als wij ons voorbereiden op de viering van het feest van Pasen, het feest van de opstanding van de Here Jezus Christus dan kan dat niet los gemaakt worden van Zijn dood aan het kruis.

Dat teken van het kruis, dat gemengde reacties oproept, is wanneer het herkend wordt als het kruis van Christus, een krachtig teken van Gods liefde en genade.

Inderdaad, er was een kruis nodig, want een veroordeling en een terechtstelling was onafwendbaar. De Here God heeft de zonde veroordeeld, en daarmee onze zonden. Alleen niet wij, maar de Zoon van God Zelf, krijgt de schuld en draagt de straf.

Het kruisteken markeert onze doodlopende wegen, en wijst vooruit naar het nieuwe leven van Pasen.

Ds. M. A. Bos